

Μια και ο Ηρακλής κατάφερε να γεννηθεί, η Ήρα θέλησε να τον αφανίσει. Είχαν περάσει οκτώ μήνες από την γέννησή του. Τα δυο αδέρφια κοιμούνταν στο κοίλωμα της ασπίδας του Πτερέλαου που ο Αμφιτρύωνας και η Αλκμήνη είχαν μετατρέψει σε κούνια τους. Περιγράφει ο Θεόκριτος (24,1 κ.ε.):

Η νύχτα είχε διαγράψει την μισή πορεία της, η Άρκτος έγερνε στην Δύση κι ο Ωρίωνας έδειχνε ήδη τις φαρδιές του πλάτες, όταν η Ήρα έστειλε στο παλάτι δυο τρομερά φίδια με γαλάζια λέπια, να καταβροχθίσουν το μωρό. Διψασμένα για αίμα, τα δυο τέρατα σέρνονταν αθόρυβα ξετυλιγοντας τις κουλούρες τους, βγάζοντας σπίθες από τα μάτια τους και στάζοντας από το στόμα τους μαύρο φαρμάκι. Πλησίασαν εξακοντίζοντας τις φαρμακερές τους γλώσσες. Όμως, από τον Όλυμπο, ο Δίας όλα τα βλέπει. Ένα φως έλουσε το παλάτι. Τα μωρά ξύπνησαν. Ο Ιφικλής έβγαλε τρομαγμένες κραυγές όταν είδε στην άκρη της ασπίδας τα τρομερά δόντια των φιδιών, έτοιμα να τον κατασπαράξουν. Κλωτσούσε τα σκεπάσματα προσπαθώντας να φύγει. Με μοναδικό όπλο του το θάρρος, ο Ηρακλής έπιασε τα φίδια στα παιδικά του χέρια, από ένα στο καθένα, κι άρχισε να τους σφίγγει τους λαιμούς. Τα φίδια κουλουριάστηκαν γύρω από το σώμα του αλλά εκείνος συνέχισε να τα σφίγγει. Απόκαμαν αυτά, ξεκουλουριάστηκαν και πια μόνο να απαλλαγούν από το θανατηφόρο σφιξιμο ήθελαν. Μάταια.

Το κλάμα του Ιφικλή ξεσήκωσε την Αλκμήνη που όρμησε στο δωμάτιο των παιδιών, είδε τα φίδια, έβαλε τις φωνές και χύθηκε να ξυπνήσει τον Αμφιτρύωνα. Ο Αμφιτρύωνας έτρεξε με το σπαθί γυμνό να σώσει τα παιδιά. Κοντά του συνασπίστηκαν φρουροί και δούλοι. Όλοι μαζί, μπήκαν στο δωμάτιο των παιδιών.

Βρήκαν τον Ηρακλή να κρατά τα φαρμακερά φίδια, ένα σε κάθε χέρι. Έβγαλαν φωνή φρίκης. Γελώντας αυτός, πέταξε τα φίδια στα πόδια του Αμφιτρύωνα. Ήταν άψυχα πια. Η Αλκμήνη θαύμασε με όλα αυτά. Όταν όλα ησύχασαν, πήγε στον Τειρεσία να τον ρωτήσει, τι θα γίνει με τον γιο της. Ο Τειρεσίας της είπε το ένδοξο μέλλον που περίμενε τον Ηρακλή και την τελική αποθέωσή του. «Θα έρθει μια μέρα που ο πεινασμένος λύκος θα βλέπει το νεογέννητο ελάφι και δεν θα τολμά να του κάνει κακό», απόσωσε την προφητεία του ο μάντης.

Κατά τον Απολλόδωρο (II 62), ο Φερεκύδης υποστήριζε ότι δεν ήταν η Ήρα που έστειλε τα φίδια στην κούνια των μωρών αλλά ο ίδιος ο Αμφιτρύωνας. Το έκανε για να καταλάβει, ποιο

από τα δυο παιδιά ήταν το δικό του και ποιο του Δία. Στην κωμωδία του, «Αμφιτρύωνας», ο Μάκκιος Πλαύτος (254 – 184 π.Χ.) υποστήριξε ότι το ποιος είναι ποιος το αποκάλυψε ο ίδιος ο Δίας που, την καίρια στιγμή, ανακοίνωσε στην Αλκμήνη ότι το μωρό που έπνιξε τα φίδια ήταν ο δικός του γιος. Όμως, η Αλκμήνη γνώριζε ότι ο Ηρακλής ήταν ο γιος του Δία, αφού είχε τόσα υποστεί στη διάρκεια της γέννας του.

(τελευταία επεξεργασία, 22 Ιουλίου 2021)